DIN PROBLEMELE SPORTULUI DE PERFORMANȚĂ

(Urmare din pag. 1)

bune condițiuni a planului de măsuri revine, în mare măsură, și consiliilor regionale. Să luăm ca exemplu sarcina trasată la Conferința pe țară a UCFS, reamintită și la plenară, privind organizarea de campionate raionale la cel puțin patru ramuri sportive, dintre care să nu lipsească atletismul. Deși au trecut patru ani de atunci, se constată că această îndatorire nu este respectată în toate raioanele țării și că atletismul nu figurează pretutindeni între sporturile alese pentru întreceri. Cu excepția campionatelor raionale de fotbal, care se bucură (oricum) de mai multă atenție, unele din celelalte competiții au un caracter formal, un nivel tehnic scăzut și o participare (echipe și sportivi) redusă.

Întrucît campionatele raionale stau la baza sportului de performanță, se pune întrebarea: cine poartă răspunderea pentru nerezolvarea acestei sarcini? În primul rînd consiliile raionale ale UCFS, dar lipsa aparține și consiliilor regionale, care n-au controlat și n-au îndrumat concret și operativ îndeplinirea unei sarcini de mare însemnătate.

...ea fi organizate astfel de campionate raionale este, ... de existența unei baze materiale. Ar fi fost, astfel, cel ... să se constate că — cu puține excepții — îngrijirea baze... lasă de dorit, că marea majoritate a acestora nu sînt dotate ...ra și materialele necesare activității competiționale și de ... că nu sînt suficient de bine folosite. Și ar fi fost normal ca, ... acestor constatări, să se fi luat măsurile corespunzătoare pentru ...area inventarului sportiv.

...onsiliile regionale pot interveni, concret și operativ, ca fondurile ... fie dirijate cu precădere către secțiile nominalizate, iar folosirea bugetelor să fie făcută numai în direcțiile stabilite. În felul acesta nu s-ar fi ajuns la situația în care se află foarte multe secții nominalizate, de pildă cele 17 din regiunea Argeș, care nu și-au cheltuit fondurile afectate pentru procurarea de materiale și echipament sportiv. La clubul Rapid din București nu s-a cheltuit în acest an nici măcar UN LEU pentru asigurarea inventarului necesar secției de lupte. Aceeași situație la secția de box a clubului Progresul București, la secția de scrimă a clubului Steaua. La Constructorul București, din bugetul de 392 000 lei, aprobat pentru pregătire și procurare de echipamente și materiale s-au cheltuit, în primele luni ale anului, doar... 12 000 de lei. Este evident că această situație are efect negativ asupra întregii activități sportive de performanță. În nici un caz delăsarea nu trebuie afișată ca grijă pentru realizarea de... economii! Ceea ce au făcut aceste cluburi nu sînt economii, ci prejudicii aduse procesului instructiv-educativ, activității competiționale a sportivilor fruntași.

Și pentru că veni vorba de activitatea de instruire a sportivilor fruntași trebuie să arătăm că și în acest domeniu există încă numeroase lipsuri care frînează creșterea performanțelor. De multe dintre ele se fac vinovați unii antrenori și sportivi, dar și consiliile regionale care n-au intrat încă în profunzimea acestei activități. Să amintim doar că cele 2—4 antrenamente pe săptămînă pe care le execută boxerii din Sibiu și Galați, luptătorii de la Tg. Mureș, atleții de la Farul Constanța ș.a. nu reprezintă nici pe departe necesarul minim pentru un sportiv fruntaș de astăzi; că în conținutul antrenamentului există multă rutină, nu se insistă asupra individualizării pregătirii (la Dinamo București, la box și lupte juniorii și seniorii lucrează împreună) și nu sînt folosite, decît foarte rar, aparatele ajutătoare; că volumul și intensitatea lucrului la un antrenament, ca și numărul repetărilor sînt insuficiente; că unii sportivi nominalizați, de la care se așteaptă rezultate de valoare, lucrează la fel ca și cei de categoria a III-a, în loc să facă antrenamente suplimentare, cu un volum de muncă corespunzător sarcinilor; că în secții mai sînt menținuți sportivi fără perspective de progres etc.

Toate aceste lucruri trebuie să fie cunoscute în primul rînd de activiștii consiliilor regionale dar nu la... ședințe, ci din analiza pe teren a activității secțiilor și a sportivilor nominalizați. Din păcate, există încă la unii activiști ai consiliilor regionale tendința de văicăreală, în timp ce alții consideră că și-au făcut datoria dacă au... sesizat Consiliului General o serie din lipsurile pe care le-au constatat și așteaptă ca „centrul" să ia măsuri. Este o atitudine greșită, după cum greșită ni se pare și poziția unora care, sub pretextul „nespecializării" în problemele activității sportive de performanță, nu intervin în treburi pe care le văd zilnic sub ochii lor. Cît timp îi trebuie oare unui activist pentru a ajunge să se specializeze într-un anumit domeniu, cunoscînd faptul că în consiliile regionale, de pildă, unii tovarăși au de acum un stagiu de cel puțin 5—6 ani? Nespecializarea nu mai poate fi astăzi o explicație pentru lucrurile care nu merg cum trebuie, pentru progresul încă prea lent al sportului nostru de performanță în regiuni!

Progres în atac, stagnare în apărare

Publicăm în rîndurile de mai jos o serie de aprecieri asupra nivelului tehnico-tactic al turneului final al campionatului masculin de baschet, făcute de prof. Teodora Predescu pe baza observațiilor personale și a unor date înregistrate de o brigadă de studente de la I. C. F. Observațiile autoarei ridică o serie de probleme importante care interesează în mod direct pe antrenorii echipelor noastre fruntașe. Socotind că datele furnizate constituie o bază de discuții, invităm pe antrenori, ca și pe alți factori interesați în progresul baschetului nostru, să ne scrie, arătînd ce măsuri au luat sau ce cred că trebuie făcut pentru ca acest joc sportiv să poată progresa pe măsura condițiilor create.

Constatări asupra nivelului tehnico-tactic al turneului final la baschet

Observațiile personale, precum și datele înregistrate de o brigadă de studente de la I.C.F. cu prilejul turneului final al campionatului republican masculin ne-au permis să desprindem o serie de aspecte cu privire la valoarea tehnico-tactică a echipelor și a jucătorilor, asupra formei manifestate, concepției lor de joc și de pregătire.

Baschetul românesc are, prin excelență, un vădit suport tehnic. Acest fapt a fost reflectat și în turneul final, în special prin nivelul pregătirii tehnice a jucătorilor pătrunzători care au avut în aruncările la coș din săritură și în driblinguri arme eficace de depășire a adversarilor, detașîndu-se de jucătorii pivoți. Este de semnalat faptul că aruncarea la coș cu o mînă din săritură, fără panou, a constituit procedeul de bază folosit de majoritatea jucătorilor. Acest procedeu tehnic a fost executat cu eficacitate din spațiul de 3 secunde, precum și de la o distanță de 5-6 m (o deosebită măiestrie au dovedit jucătorii Diaconescu, Albu, Iecheli, Barău, V. Gheorghe. In realizarea contraatacurilor și în acțiunile individuale de depășire directă a adversarului, mai ales în momentele de atac pozițional, a fost folosit cu succes driblingul. S-au îmbunătățit simțitor controlul mingii, driblingul fără a privi mingea, poziția joasă și variațiile de ritm. Pentru pregătirea de viitor, trebuie insistat însă asupra transmiterii mingii din dribling cu o mînă, direct jucătorilor plasați pe teren în poziții favorabile.

Aruncările la coș în condiții de dezechilibru în contraatac, în pătrunderile și depășirile efectuate în mare viteză și-au sporit eficacitatea mai mult la jucătorii pătrunzători și mai puțin la pivoți. Turneul final a arătat că pivoții nu au făcut nici de astă-dată saltul tehnic mult așteptat, mai ales dacă ne gîndim la rolul pe care ar putea să-l joace în realizarea unor victorii în partidele internaționale. In general, ei au adoptat poziții statice, cu excepția lui Iecheli și Novacek (acesta din urmă doar la meciul Steaua—Dinamo). Aruncările la coș ale pivoților au rămas cele clasice, cu întoarcere din săritură. In schimb, aruncările din semicîrlig și cu depășirea panoului sînt utilizate rar și de cele mai multe ori în neconcordanță cu situația tactică determinată. Au fost folosite și aruncările din **volé**, dar ele nu au devenit o preocupare permanentă a jucătorilor pivoți. Aruncarea din **volé**, cu elan și cu bătaie pe un picior a fost utilizată de cîteva ori de jucătorul Novac în decursul celor 15 meciuri urmărite, precum și de V. Gheorghe, Dragomirescu și Predulea. O constatare pozitivă: a crescut eficacitatea în aruncările libere, dar nu și în momentele decisive, cînd s-a ratat în proporție de 50 la sută. Din datele înregistrate asupra paselor greșite și greșelilor de tehnică (dublu dribling, control slab al mingii ș.a.), a reieșit că în medie în cele cinci meciuri susținute, fiecare echipă a comis 7 greșeli.

In ceea ce privește tactica individuală, am remarcat că se acordă mai multă importanță atacului. S-a făcut un salt valoric în depășirea prin dribling a apărătorului direct și chiar a mai multor apărători (i-am remarcat pe Ruhring, Diaconescu, Jean Ionescu, Purcăreanu). De asemenea, s-a îmbunătățit protejarea mingii, atît în acțiunile statice, cît și în cele active. Mai deficitară se prezintă încă angajarea calitativă a jucătorilor pivoți. Din datele înregistrate asupra urmăririi mingilor, se constată că în medie au fost efectuate 11 recuperări în atac și circa 12 urmăriri la panou în apărare. Politehnica a recuperat în medie 12 mingi (cel mai mult), iar Universitatea Timișoara 7 (cel mai puțin). Tot Politehnica are cea mai ridicată medie și la urmăriri: 22, iar Universitatea Timișoara cea mai scăzută: 14.

In apărare, tactica individuală a rămas deficitară, indiferent de sistemul aplicat (om la om, zonă adaptată sau combinată). Preocupări pentru folosirea procedeului „capac" au existat doar la unii jucători pivoți (Demian, Novac și Novacek). Mai rar au fost folosite scoaterea mingii din dribling, intercepția și „smulgerea". Trebuie îmbunătățit și mai mult marcajul agresiv la jucătorul aflat în posesia mingii, printr-un joc activ de brațe și picioare.

Tactica colectivă în apărare a arătat că s-a făcut un salt în ceea ce privește orientarea. In general, s-a constatat că există un mare decalaj între valoarea atacului și cea a apărării, la aceleași echipe, atacul depășind apărarea. Surprinzător, dar la acest turneu a lipsit presingul care a apărut doar în ultimele minute de joc, determinat de evoluția scorului.

In cadrul tacticii colective de atac, remarcăm progresul valoric înregistrat la: ocuparea dispozitivului de atac ca o continuare a trecerii rapide din apărare, pregătirea organizată a atacului, angajarea frecventă a jucătorilor centri care au dovedit eficacitate în manevrele tactice de atac (V. Gheorghe, Nosievici, Tursugian, Iecheli și Purcăreanu), preocuparea pentru combinații pe colțuri și cu apariția din partea opusă a mingii. Combinațiile frecvent folosite au fost „dă și dute", încrucișerile și, în mod sporadic, blocajul. Blocajul efectuat în partea opusă mingii a fost înlocuit de cele mai multe ori și cu schimbarea de locuri. Blocajul la jucătorul cu mingea a folosit pentru crearea condițiilor favorabile de aruncare la coș din săritură. Au predominat combinațiile între 2—3 atacanți, ceilalți jucători fiind angrenați în dirijarea echilibrului defensiv sau în recuperarea la panou.

Cît privește pregătirea fizică, considerăm că ea mai poate fi îmbunătățită, în special la capitolul rezistență. În plus, jucătorii noștri, mai ales pivoții, trebuie să dobîndească robustețe pentru a putea face față cu succes luptei „aeriene" la panou.

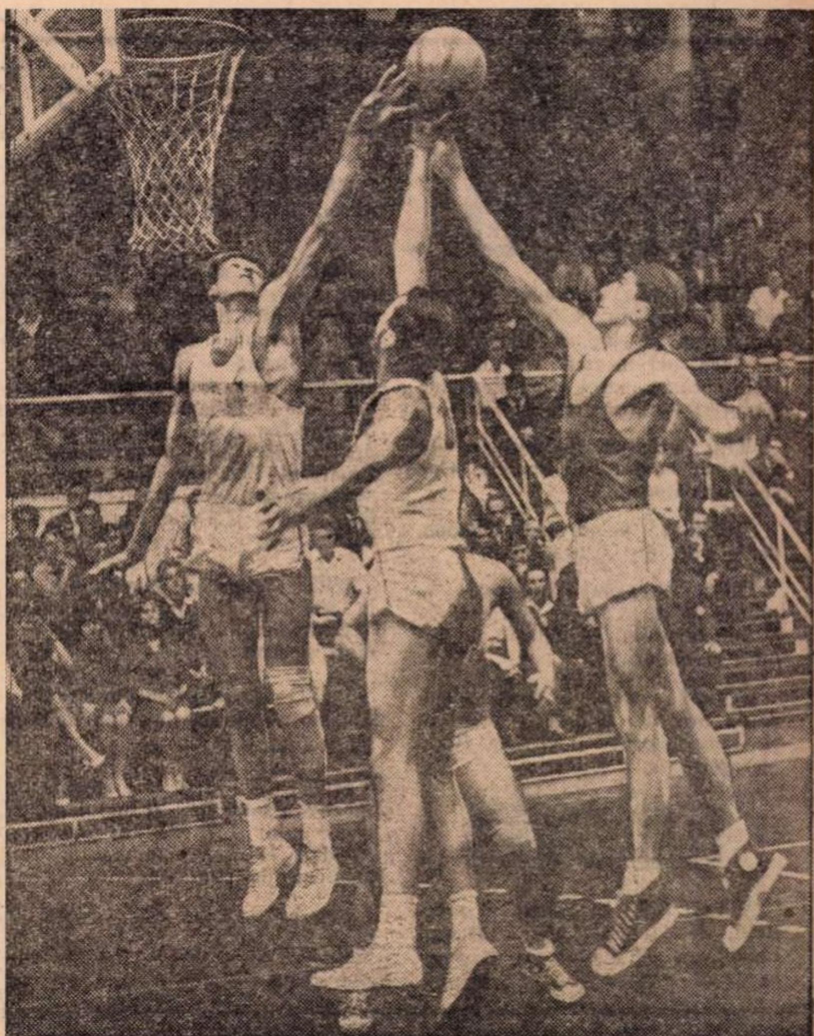
Alături de ceilalți factori ai antrenamentului, pregătirea psihologică a jucătorilor trebuie și ea îmbunătățită.

În felul acesta dîrzenia și combativitatea în momentele decisive se vor împleti cu clarviziunea și stăpînirea de sine.

prof. TEODORA PREDESCU
asistentă la I.C.F.

Numai 3 jucători în luptă la panou (Cernea și Giurgiu de la Dinamo și Savu de la Steaua). Un moment ce ilustrează cum nu se poate mai bine lipsurile echipelor fruntașe la un capitol deosebit de important RECUPERAREA MINGII LA PANOU.

Foto: P. Romoșan

Pe urmele foiletoanelor noastre

S-A RENUNȚAT LA... „NAFTALINĂ"

In ziarul nostru nr. 4899 a fost publicat foiletonul intitulat: Clubul „NAFTALINA". NAFTALINA înseamnă de fapt: „*Nu Avem Fete Tinere Angrenate La Întreceri. Nu. Așteptați!*". Domiciliul clubului, la Pitești.

Iată-ne zilele trecute la Pitești, pe urmele... NAFTALINEI. Primul popas, la asociația sportivă Textila. Interlocutor — C. Popescu, secretarul asociației.

— *Într-adevăr, atunci aveam o singură echipă de volei și aceea pe penultimul loc în campionatul orășenesc. Notați, acum — 18 echipe de fete care au spulberat orice urmă de... naftalină. Și nu sînt doar pe hîrtie. Ele participă la campionatul asociației, urmînd să susțină 51 de partide pentru desemnarea campioanei. Adăugați și faptul că 115 fete participă la concursul pentru Insigna de polisportiv, ele trecînd pînă acum două probe. Alte 28 de salariate au luat recent examenul de instructoare sportive la atletism și volei. Trebuie să mai spunem că la campionatul de tenis de masă al asociației participă 65 de sportive iar recent s-au format și 10 echipe de orientare turistică.*

— Aveți cumva și planuri de viitor?

— *Avem! La o adică, așa cum s-a scris un... foileton, de ce nu s-ar scrie și un reportaj care să arate realizările noastre?*

— Vi-l promitem cît de curînd.

★

Iată-ne și la Combinatul de industrializare a lemnului. În drum spre sediul asociației ne întîmpină un tînăr cunoscut. Era mărșăluitorul Ion Catrina.

— *După apariția foiletonului am fost numit instructor sportiv la asociația Foresta.*

— În acest caz sperăm că activitatea sportivă n-a mai fost lăsată la... naftalină!

— *Să dăm mai bine cuvîntul faptelor. Au fost înființate două echipe de handbal și două de volei, 34 de fete sînt de cîteva ori pe săptămînă în fața tablelor de șah, iar alte 24 învață tenisul de masă. Campionatul asociației se desfășoară la atletism, fotbal, volei, șah și tenis de masă. Peste puțin timp vor începe întrecerile la handbal și la tir.*

★

Și la asociația sportivă Sănătatea au început să se îndrepte lucrurile. Echipa feminină de volei s-a clasat pe locul IV în campionatul orășenesc. De asemenea, fetele practică atletismul, tenisul de masă și șahul. Deci, acum la Sănătatea există ceva activitate sportivă.

Numai la A.S. Spartac, asociația sportivă a TAPL Pitești, continuă să miroase a „naftalină". Pînă cînd, nu știm, deși am fi curioși să aflăm.

C. CH.